

ved Sagens 2den Behandling, og tillader mig at tilraade dem, som stemte imod Loven ved 2den Behandling, ogsaa nu at stemme imod den, efter at de have stemt mod Endringsforslaget om Zelegraftbudene.

Solstein-Solsteinborg: Jeg skal ikke bruge megen Tid til at ubtale mig om det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, og de Endringsforslag, der ere til Behandling, skal jeg ikke komme ind paa; men jeg har troet, det var rigtigt paa Grund af det Emne, som foreligger her i Almindelighed, at Nogen, der i det Hele staaar aldeles udenfor Embedsklassen, ogsaa tager Ordet for ligesom at fremhæve, hvad der vistnok hos Mange gjør sig gjældende, men hvad der ikke altid kommer til Orde med den Styrke, som det kunde fortjene at komme frem med, og det er det, at man overordentlig tidt forvevler, hvad der nylig blev ansøgt af de ærede Medlemmer for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) og for Beile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), nemlig hvem der er de Nydende og hvem de Ydende. Man er kommen til i Almindelighed, hvad ogsaa det forfinævnte ærede Medlem (Kjær) gjorde, at antage det som givet, at Embeds- og Bestillingsmanden er en Nydende og ikke en Ydende, og der er i den Henseende trukket en skarp Grændse mellem de forskjellige Stillinger i Samfundet. Jeg tror, det er rigtigt at fremhæve, at de, som man paa den Maade kalder de Nydende, ingenlunde ere ubeløstende nydende, men de ere i høi Grad ydende, og hvad der kræves af dem fra Statens Side og af os andre Statsborgere, er Noget, der gaar saavidt, at de i høi Grad komme i de Ydendes Klasse. Vi kræve af dem, at de skulle anvende en stor Del af deres Liv og en stor Del af den Formue, som de kunne have været i Besiddelse af, og som de kunde have beholdt, naar de ikke havde brugt den til at forberede sig til at komme i de Stillinger, som de senere skulle ind i; mange af dem ere endog betyngede med Gjæld, før de komme ind i de smaa Stillinger, de maa begynde med; de ere ingenlunde nydende, men i Sandhed i høi Grad ydende, de have ydet et strengt Arbeide. Thi, mine Herrer, det Arbeide, der præsteres med Haanden, kan være strengt, men det Arbeide, der skal præsteres paa anden Maade, som skal ydes, af Mandens og Forstandens Anstrengelse, veier fuldt op imod det Arbeide, der præsteres af Haanden, og det er det, som det forekommer mig, vi tidt her ikke paaskjønne eller lægge Mærke til i saa tilbørlig Grad, som vi burde. Vi vente, at de, vi kalde Embeds- og Bestillingsmænd, skulle opfylde de Pligter, de have at opfylde, og de maa nøies med, hvad de faae, thi de vide i Forveien, at de ikke kunne faae Mere. Men, mine Herrer! lad os kaste et Blik

paa, hvorledes Forholdene stille sig. Vi tale her om Dyrtiden, og vi tale om, at Løberne have forøget de nødvendige Udgifter for Mænd og Familier i alle forskjellige Stillinger; men der er den store Forskjel tilføede, at Embedsmændene maa følge med det Tryk, som Tiden fører med over ham ligesom vi, men ikke er istand til at benytte sig af de Fordele, som Tidsforholdene kunne føre med for os Andre. Forholdene stille sig i den Henseende ganske anderledes for dem, som ikke ere Embedsmænd, end for dem, som ere Embedsmænd. (Kjær: Hvorledes det?) Det veed det ærede Medlem, som gjorde dette Spørgsmaal, overmaade godt; han veed, at Forholdene i den Henseende stille sig ganske anderledes for os. Vore Udgifter ere ganske vist ikke absolut staaende, de variere, men vi have ogsaa den store Fordel, at vi nyde godt af den Fremgang, som Løberne kunde medføre. Det gjør Embedsmændene ikke; han veed kun, at den Nedgang, Løberne medføre, maa falde paa ham, men han har aldeles ingen Udsigt til at høste nogen som helst Fordel af den Fremgang, Tiden kan føre med. Deri er det, at det Ubillige ligger, naar vi ikke ville anerkjende, at Embedsmændene isølge de Forhold, der nu gjøre sig gjældende, ere i den Stilling, at de have et billigt Krav paa, at vi ogsaa tage Hensyn til, at deres Stilling i saa mange Henseender er aldeles forskjellig fra og uheldigere end vor. Jeg tror, at Mange ville falde ogsaa mig en Nydende, og det kan godt være; men jeg vil dertil svare, at jeg er vistnok ogsaa en Ydende, og der er i alt Fald mange blandt os, der ikke i dette Begreb ere fuldtud kun Ydende og ikke Nydende paa den Maade; men, mine Herrer! enten vi have 10,000 Kr. paa Rente eller 20,000 Kr. eller en Indtægt af en Kapital eller Eiendom, som er mere eller mindre forgjældet, ere vore Forhold saa grundforskjellige fra Embedsmændens, der ere afgjænsede paa en Streg opad og nedad, at hans Forhold ikke kunne sammenlignes med vore. Naar vi nu se hen til Tiden, maa vi, naar vi ville være billige, erkjende, at den har forandret sig i en saadan Grad, at de ældre Bestemmelser, der findes fra den Tid, da de nuværende Lønningslove bleve fastslaaede, ikke mere svare til det Krav, Tiden nu stiller til de Mænd, der ere i de forskjellige Stillinger. Dette maa vi erindre. Det, at der et Dieblit har været Nedgang i Dyrtiden, har virkelig Intet at betyde; denne Nedgang er jo iøvrigt ogsaa forsvunden og afløst af en Opgang, der fuldstændig staaar ved Siden af den tidligere Nedgang. — Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, der ogsaa er reist her, nemlig om Lønningsstillæget burde og kunde have staaet paa Finantsloven. Alle disse Betragtninger kunne have deres Betydning i politiske Kampe; men de give os ingen Ret til at negte Embedsmændene, hvad han